

РЕШЕНИЕ

№ 4121

гр. София, 23.07.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 61 състав,
в публично заседание на 02.07.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маргарита Немска

при участието на секретаря Дора Тинчева, като разгледа дело номер **3008** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 118 ал. 1 от Кодекса за социално осигуряване, във вр. с чл. 145 и сл. от АПК.

Образувано е по жалба на Й. З. Б. с ЕГН [ЕГН] с адрес – [населено място],[жк][жилищен адрес] с адрес за кореспонденция – [населено място]-1510, пощенска кутия 47 срещу Решение № 2153-21-41/24.02.2020 г. на Директора на ТП на НОИ С.–град, с което е оставена без уважение жалба вх. № 1012-21-56/10.01.2020 г. на Й. З. Б. срещу Разпореждане № [ЕГН]/93 от 06.12.2019г. на длъжностно лице по пенсионното осигуряване, с което е отказано да бъде отпусната лична пенсия за осигурителен стаж и възраст на Й. З. Б..

В жалбата е посочено, че оспореното решение е незаконосъобразно, издадено в противоречие с материалния и процесуалния закон. Според жалбоподателят нотариално заверените преписи на документи са официални документи, въз основа на които следва да бъде установен размерът на стажа му и имат същата доказателствена сила каквато имат оригиналите. Смята, че непредставянето на оригиналите на документи, които удостоверяват трудовият му стаж не е основание да му бъде отказано пенсия за осигурителен стаж и възраст. Моли съда да отмени оспореното решение и потвърденото с него разпореждане

В съдебно заседание жалбоподателят се явява лично и поддържа жалбата си. Моли да бъде отменено оспореното решение, като преписката бъде върната на административния орган за ново произнасяне. Не претендира разноски.

Ответникът – директорът на ТП на НОИ-С. град в съдебно заседание се

представява от юрк. М., която оспорва подадената жалба. Моли същата да бъде отхвърлена като неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение
Съдът, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Жалбоподателят Й. З. Б. е подал заявление вх. № 2113-21-11778 от 28.12.2018г., с което е поискал отпускане на лична пенсия за осигурителен стаж и възраст /ОСВ/. Към заявлението са приложени ксерокопия на нотариално заверени преписи на документи по чл. 2 от НПОС, като не е представен нито един оригинален документ за удостоверяване на осигурителен стаж и доход.

С писмо с изх. № 2113-21-117789#1 от 02.01.2019 г. на длъжностно лице по „ПО“ в ТП на НОИ до Й. Б., същият е уведомен, че следва в едномесечен срок да представи всички оригинални документи за осигурителен стаж и доход, както и че при неизпълнение на това указание длъжностното лице по пенсионно осигуряване ще се произнесе по същество по наличните редовни документи на основание чл. 1, ал. 5 от НПОС.

Писмото е получено от жалбоподателя на 07.01.2019г./лист 42 от делото/, като след получаването му Й. Б. е депозирал в ТП на НОИ С. - град заявление вх.№ 2113-21-11778#2 от 11.01.2019 г., с което повторно заявява, че желае да му се отпусне лична пенсия за осигурителен стаж и възраст и представя нотариално заверени преписи на документи за осигурителен стаж и осигурителен доход. Пзовава се на чл.179 ал.1 от ГПК.

С Разпореждане № [ЕГН]/5 от 18.01.2019 г. на длъжностното лице по пенсионно осигуряване е постановен отказ за отпускане на Й. З. Б. на лична пенсия за осигурителен стаж и възраст на основание чл.68, ал.1-2 от КСО и чл.1 ал.5 от НПОС, поради непредставяне на изискваните от жалбоподателя документи, въз основа на които да се прецени правото му на пенсия.

Постановеното разпореждане за отказ е обжалвано по реда на чл.117 от КСО с жалба вх.№1012-21-332/07.03.2019г. По предявената жалба Директорът на ТП на НОИ С. - град се е произнесъл с решение №2153-21-89/27.03.2019г., с което е отменил Разпореждане № [ЕГН]/5 от 18.01.2019г. и е върнал преписката на длъжностното лице по пенсионно осигуряване за ново произнасяне по заявлението на Й. Б. за отпускане на пенсия съобразно изложените в решението мотиви. В мотивите на решението е прието, че представените от лицето нотариално заверени преписи на документи не са необходимите оригинални документи, които следва да се представят съгласно чл.1, ал.1 от НПОС към заявлението за отпускане на пенсия. Прието е, че с разпореждането пенсионният орган не се е произнесъл по наличните в НОИ данни по чл.5, ал.4 от КСО, както и не е мотивирал има ли сред представените нередовни документи такива, които могат да бъдат поправени или набавени служебно въз основа на документи, които са налични в НОИ. Въз основа на изложеното в мотивите на решението, цитираното Разпореждане № [ЕГН]/5 от 18.01.2019г. е отменено като издадено при неизяснена фактическа обстановка и върнато на пенсионния орган за ново произнасяне по заявлението от 28.12.2018г., включително и за извършване на преценка, относно недостигащ стаж по чл.9, ал.2 от КСО съобразно направеното искане в жалбата.

В изпълнение на Решение №2153-21-89/27.03.2019г. на Директора на ТП на НОИ С. - град, с писмо изх.№1012-21-332#1/02.04.2019г./лист 94 от делото/ на длъжностно лице по „ПО“ в ТП на НОИ С. -град, получено от Й. Б. на 02.05.2019, същият отново е

уведомен, че за произнасяне, относно искането за отпускане на лична пенсия за осигурителен стаж и възраст е необходимо да представи всички оригинални документи за осигурителен стаж и доход /трудова книжка, обр.УП-30, УП-3. Удостоверение от ДВА, осигурителна книжка и УП-2/. С писмото Й. Б. е уведомен, че при непредставяне в едномесечен срок на исканите документи, длъжностното лице по пенсионно осигуряване ще се произнесе по същество въз основа на наличните документи и данните от персоналният регистър на НОИ на основание чл.1, ал.5 от НПОС.

На 29.05.2019г. жалбоподателят Й. Б. подава заявление вх.№1023-21-1526 /лист 119 от делото/, в което изразява становище, че е представил всички необходими оригинални документи : нотариално заверени преписи на трудова книжка, осигурителни книжки, удостоверения, като с изпращането на писмото длъжностното лице по пенсионно осигуряване не е изпълнило задължението си да го информира за неизправности в заявлението. Към заявлението не представя изисканите му оригинални документи, а единствено удостоверение УП-2 изх.№ 15.01.2019:15.22 от 15.01.2019г., подписано от него за главен счетоводител и ръководител с посочен издател Събирателно дружество „И. Б. и сие“, в което е посочено трудово възнаграждение, получено на длъжност електротехник за периода 01.10.1993г.-01.01.2007г., което да послужи за определяне размера на исканата пенсия. Заявява, че оттегля представеното с предходно заявление удостоверение с изх.№ 20.12.2018г: 14.57 от 20.12.2018г., което не удостоверявало правилно осигурителния му доход.

От органите на ТП на НОИ –С. град са предприети действия за служебно изясняване, като е изискано извършване на проверка от контролните органи на НОИ на фирма „И.Б. И С-ИЕ“ за потвърждаване на осигурителния стаж и доход на Й. Б. като самоосигуряващо се лице за периода 01.01.2000г.-31.12.2001г., както и за периода 01.01.2007г.-07.03.2019г.

След извършената проверка на данните за внесените дължими осигурителни вноски, съдържащи се в информационната система/регистрите на НОИ, е издадена служебна бележка съгласно чл.41, ал.1 от НПОС за осигурителен стаж и доход на Й. Б. като самоосигуряващо се лице за периода 01.01.2007г.-31.03.2019г. и 01.01.2000г.-31.12.2001г./ без м.08.2001 г., за който съгласно констативен протокол № КВ-5-21-00561692/09.05.2019г. в информационната система на НОИ няма данни за внесени авансови осигурителни вноски в дължимия размер/.

С писмо изх.№1012-21-332#1/07.06.2019г. е изискана и проверка в Осигурителен архив на НОИ, относно обстоятелството, дали Й. Б. фигурира в разплащателните ведомости на осигурителите с предадени разплащателни ведомости, при които съобразно представените копия на документи има положен стаж, както и издаване на обр.УП-13 за периодите, за които има данни за лицето в разплащателните ведомости. След извършената проверка от Осигурителен архив на НОИ към ТП на НОИ [населено място], в Дирекция „Пенсии“ са изпратени издадени обр.УП-13 №1042-09-1560#1/01.07.2019г. за осигурителен стаж на Й. Б. в АПК „С.“ ТКЗС „Г. Б.“ [населено място] за периода 01.01.1972г.-28.02.1972г. и обр.УП-13 №1042-09-1560#2/01.07.2019г. за осигурителен стаж в „ЦЛАХИМ“гр. С. за периода м.04.1981г.-м.08.1986г., без месеците, за които в разплащателните ведомости липсват данни за лицето.

Издадена е и служебна бележка по чл.41, ал.1 от НПОС изх.№21102-21-1651 #2 от 24.07.2019г. за осигурителен стаж и доход на Й. Б. като самоосигуряващо се лице чрез

„И.-Б. И С-ИЕ" за периода 01.01.2002г.-31.12.2006г.

Служебно е потвърден и осигурителният стаж на Й. Б. в [фирма], отразен в представеното копие на обр. УП-3 №21/21.06.2018г. за периода 01.08.1977г.-15.10.1977г., 28.07.1978г.-28.08.1978г. и 17.03.1980г.-01.09.1980г.

Въз основа на служебно събраните доказателства и данните в Регистъра на осигурените лица на НОИ, длъжностното лице по пенсионно осигуряване е зачело на Й. Б. осигурителен стаж до датата на подаденото заявление 28.12.2018г. в размер на 8 месеца и 28 дни от втора категория труд и 26 години, 6 месеца и 1 ден от трета категория труд; общ осигурителен стаж, превърнат към трета категория по реда на чл.104 от КСО - 27 години, 5 месеца и 6 дни.

Право на лична пенсия за осигурителен стаж и възраст по чл.68, ал.1-2 от КСО за мъжете през 2018г. се придобива при навършена възраст 64 години и 1 месец и осигурителен стаж в 38 години и 6 месеца.

Недостигащият осигурителен стаж на Й. Б. за придобиване право на пенсия е в размер 11 години и 24 дни, поради което длъжностното лице по пенсионно осигуряване е преценило, че разпоредбата на чл.9а, ал.2 от КСО, регламентираща възможност за внасяне на осигурителни вноски при недостигащ осигурителен стаж до 5 години, е неприложима.

След извършената преценка на правото на пенсия, с разпореждане № [ЕГН]/93 от 06.12.2019г. на Длъжностното лице по пенсионно осигуряване, оспорено в настоящето производство, е постановен отказ за отпускане на Й. З. Б. на лична пенсия за осигурителен стаж и възраст на основание чл.68, ал.1-2 и чл.9а, ал.2 от КСО и чл.1, ал.5 от НПОС.

Разпореждането е потвърдено с оспореното решение на директора на ТП на НОИ-С.-град.

В съдебно заседание са представени от жалбоподателя оригинали на документи, удостоверяващи трудовият му стаж, а именно трудова книжка, осигурителни книжки, които в административната преписка са представени от последния като нотариално заверени копия.

Решението е връчено на жалбоподателя на 10.03.2020г., видно от приложеното на л. 207 от делото известие за доставяне, а жалбата до АССГ е депозирана на 24.03.2020г. При така установената фактическа обстановка, Съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е подадена в 14-дневния срок, срещу подлежащ на оспорване административен акт, от лице, имащо правен интерес от обжалването, поради което същата се явява допустима и следва да бъде разгледана.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Съгласно чл. 168, ал. 1 АПК, съдът не се ограничава само с обсъждане на основанията, посочени от оспорващия, а е длъжен въз основа на представените от страните доказателства да провери законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК.

Съгласно чл. 117, ал. 1, т. 2, б. "а" от КСО пред ръководителя на съответното териториално поделение на Националния осигурителен институт се подават жалби срещу разпореждания за отказ или за неправилно определяне или изменение и спиране на пенсиите, добавките и компенсациите към тях. Съгласно ал. 3 на посочената разпоредба ръководителят на териториалното поделение се произнася по жалбите или исканията с мотивирано решение в едномесечен срок от получаването

им. С решението ръководителят на териториалното поделение на Националния осигурителен институт решава въпроса по същество или отменя разпореждането и връща преписката за ново разглеждане от компетентния административен орган, когато не са изяснени всички обстоятелства, отнасящи се до издаване на разпореждането. Ето защо, настоящият състав приема, че оспореното решение е издадено от компетентен орган, като е спазено изискването за форма и съдържание. Изложени са в достатъчна степен мотиви, от които да може да се направи извод, защо жалбата е приета за неоснователна. Посочени са фактическите и правни основания за издаването му. Същото не страда от пороци, водещи до неговата нищожност. Потвърденото с оспореното решение Разпореждане № [ЕГН]/ 93 от 06.12.2019г. на Длъжностно лице по пенсионно осигуряване в ТП на НОИ С. –град, също е издадено от компетентен орган съгласно приетите в съдебното производство Заповед № 1015-21-247/04.12.2018г. на Директора на ТП на НОИ С. –град и Заповед № 1016-40-772/18.07.2017г. на Подуправителя на НОИ.

Не се констатира процесуални нарушения от категорията на съществените, ограничаващи процесуалните права на жалбоподателя.

По материалната законосъобразност на акта, съдът намира следното:

Съгласно разпоредбата на чл.68, ал.1-2 КСО за 2018г. мъжете придобиват право на лична пенсия за осигурителен стаж и възраст при навършена възраст 64 години и 1 месец и наличие на 38 години и 6 месеца осигурителен стаж.

Съгласно разпоредбата на чл.1, ал.1 от Наредбата за пенсиите и осигурителния стаж (НПОС) пенсиите и добавките към тях се отпускат въз основа на писмено заявление по образец, утвърден от управителя на НОИ, към което се прилагат всички необходими оригинални документи.

Съгласно чл.1, ал.5 НПОС, в приложимата редакция /ДВ бр. 29 от 2017 г., в сила от 1.01.2017г./, при прието заявление с нередовни и/или липсващи документи, които не могат да бъдат поправени или набавени служебно въз основа на документи, които са налични в НОИ, длъжностното лице по чл. 98, ал. 1 от Кодекса за социално осигуряване (КСО) уведомява лицето за неизправностите с препоръчано писмо с обратна разписка в 15-дневен срок. Когато в едномесечен срок от датата на уведомяването те не са отстранени, а за пенсиите при прилагане на международен договор, по който Република България е страна, в двумесечен срок, длъжностното лице по чл. 98, ал. 1 КСО издава разпореждане въз основа на наличните редовни документи и на данните по чл. 5, ал. 4, т. 1 КСО.

В §2а, т.4 от Допълнителните разпоредби на НПОС/ нова, ДВ, бр.21/2018г., в сила от 09.03.2018г./ е дефинирано, че по смисъла на тази наредба „оригинален документ" е писмен документ, който пряко произхожда от издателя му, подписан е от него или негов законен представител и където е приложимо, е оформен с печат.

Между страните не се спори, че към датата на подаденото заявление за отпускане на пенсия 28.12.2018г. жалбоподателя е имал навършена възраст 64 години, 1 месец и 24 дни и отговаря на изискването на чл.68, ал.1 КСО за навършена възраст.

За придобиване право и отпускане на лична пенсия за осигурителен стаж и възраст следва да бъде доказано и наличието на втората кумулативна предпоставка — наличие на осигурителен стаж в размер на 38 години и 6 месеца, който се явява спорният въпрос в настоящото производство.

Съгласно чл.40, ал.1 НПОС осигурителният стаж се установява с данните по чл. 5, ал. 4, т. 1 КСО, с трудови, служебни, осигурителни книжки и с документ по утвърден

образец.

Установяването на осигурителния стаж и доход на самоосигуряващите се лица, от своя страна е регламентирано в чл.41, ал.1 НПОС. Съгласно разпоредбата на чл. 41, ал. 1, НПОС, в приложимата редакция - ДВ, бр. 19 от 2015 г., в сила от 13.03.2015 г. осигурителният стаж и осигурителният доход на самоосигуряващите се лица, на лицата, работещи без трудово правоотношение, и на управителите, прокуристите и контролорите на търговски дружества и на лицата, посочени в чл. 7 и 19 от Наредбата за общественото осигуряване на самоосигуряващите се лица, българските граждани на работа в чужбина и морските лица, приета с Постановление № 30 на Министерския съвет от 2000 г. , се установяват с осигурителни книжки, в които се посочват времето, през което лицата са били осигурени, и доходът, върху който са внесени или дължими осигурителни вноски. Съгласно изр. второ на посочената разпоредба за времето след 31 декември 2006 г. самоосигуряващите се лица могат да установяват осигурителен стаж и осигурителен доход и въз основа на данните за внесените дължими осигурителни вноски, съдържащи се в информационната система/регистрите на НОИ. За времето след 1 януари 2016 г. самоосигуряващите се лица установяват осигурителен стаж и осигурителен доход въз основа на данните за внесените дължими осигурителни вноски, съдържащи се в информационната система/регистрите на НОИ.

Между страните не се спори, че в хода на административното производство, развило се по подаденото от жалбоподателя заявление за отпускане на пенсия, от жалбоподателя не е представен нито един оригинален документ за доказване на положен осигурителен стаж. Същият на основание чл. 1, ал. 5 НПОС е бил уведомен да представи необходимите документи за отстраняване на нередовностите в подаденото заявление за отпускане на пенсия, но не е сторил това.

От данните в пенсионното досие безспорно се установява, че Й. Б. е представил пред пенсионния орган нотариално заверени преписи на документи за осигурителен стаж., които счита за оригинални документи. Независимо, че с писмо от 02.01.2019г., както и с писмо от 02.04.2019г., изпратено след постановяване на Решение № 2153-21-89/27.03.2019г. на Директора на ТП на НОИ, жалбоподателят е уведомен, че за преценка правото на пенсия следва да представи всички оригинални документи за осигурителен стаж, както и че при непредставянето им в едномесечен срок длъжностното лице по пенсионно осигуряване ще се произнесе по наличните документи и данните в персоналният регистър на основание чл.1, ал.5 от НПОС. Въпреки това, жалбоподателят Й. Б. не е представил изисканите оригинални документи в хода на проведеното административно производство, въпреки че е уведомен двукратно от административния орган и му е предоставена такава възможност. Оригиналите на документите, доказващи осигурителният му стаж са представени от жалбоподателя в съдебното производство.

Настоящата съдебна инстанция изцяло споделя изводът на административния орган, за неоснователност на твърденията на жалбоподателя, че нотариално заверените преписи на документи, които е представил, са оригинални

документи по смисъла на §2а, т.4 от ДР на НПОС за установяване на осигурителен стаж. Нотариалната заверка предполага наличието на препис, досежно който нотариусът трябва да установи, че е идентичен с оригинала. Официално заверените преписи или извлечения от официални документи съгласно чл. 179, ал. 2 от ГПК имат същата доказателствена сила, както и оригиналите, но волята на законодателя е в пенсионното производство да се представят само оригинални документи, което изключва преписи, включително и нотариално заверени. Съгласно императивните законови изисквания преценката на право на пенсия се извършва само въз основа на оригинални документи, без да е предвидена законова хипотеза на изключения от това правило. В този смисъл, пенсионният орган, действаш в условията на обвързана компетентност, е длъжен стриктно да приложи закона, без право на преценка. С оглед на изложеното, длъжностното лице по пенсионно осигуряване, както и директора на ТП на НОИ С.-град правилно и законосъобразно са преценили, че представените от жалбоподателя нотариално заверени преписи на документи не са оригинални документи по смисъла на §2а, т.4 от ДР на НПОС, въз основа на които да бъде зачетен осигурителен стаж. В тази връзка правилно е зачетен осигурителен стаж - общ осигурителен стаж, превърнат към трета категория труд съгласно чл.104 от КСО - 27 години, 5 месеца и 6 дни. Длъжностното лице по чл.98, ал.1 от КСО е зачело осигурителен стаж на жалбоподателя само въз основа на служебно набавените документи и данните по чл.5, ал.4, т. 1 от КСО. Продължителността на осигурителния стаж на жалбоподателя по тези документи /служебни бележки по чл.41, ал.1 от НПОС, удостоверения обр. УП-13, издадени от Осигурителен архив на НОИ, потвърден служебно стаж по УП-3 №21/21.06.2018г. от ОС-А. АД и данните в РОД на НОИ/, е правилно определена на 8 месеца и 28 дни от втора категория труд и 26 години, 6 месеца и 1 ден от трета категория; общ осигурителен стаж, превърнат към трета категория труд съгласно чл.104 от КСО - 27 години, 5 месеца и 6 дни.

Решението е правилно от материалноправна гледна точка.

В хода на съдебното производство от страна на жалбоподателя, са представени и приети от съда като писмени доказателства - оригинални документи – осигурителни книжки с описани осигурителни периоди, трудова книжка на името на жалбоподателя, удостоверения от работодателите му, в които е посочен трудовият му стаж. При извършен преглед на същите от съдебния състав и съпоставяне с тези, представени пред административния орган под формата на нотариално заверени преписи, съдът констатира, че по съдържание са идентични.

Настоящият съдебен състав намира, че не следва да обсъжда и анализира оригиналите на документите, удостоверяващи трудовият стаж на жалбоподателя. Несъмнено, жалбоподателят е разполагал с оригиналите на документите и по време на проведеното административно производство, но не ги е представил пред административния орган, за да може да удостовери трудовият си стаж. Съгласно чл.142 ал.1 от АПК съответствието на

административния акт с материалния закон се преценява към момента на издаването му. Съгласно чл.142 ал.2 от АПК установяването на нови факти от значение за делото след издаването на акта се преценява към момента на приключване на устните състезания. Приетите от съда писмени доказателства, представени за първи път в съдебното производство, а именно оригиналите на посочените документи несъмнено не представляват нови факти по смисъла на чл. 142, ал. 2 АПК. Тези документи очевидно са били налични, като единствено от волята на жалбоподателя е зависело представянето им, с оглед преценка на правото за отпускане на пенсия. Съдът не възприема, изявленията на жалбоподателя в проведеното съдебно заседание на 02.07.2020г., че няма доверие на НОИ и не е безопасно да представи оригиналите на документите пред административния орган. Тези негови твърдения са недоказани и липсват обективни причини, същият да се въздържа да представи пред административния орган оригиналите на документите, удостоверяващи стажът му.

В същото време правото да подаде заявление за отпускане на пенсия за осигурителен стаж и възраст не се преклудира и при ново заявление жалбоподателя разполага с възможността да ги представи и описания в тях осигурителен стаж и доход да бъде зачетен от органа по пенсионно осигуряване. Издаденото от директора на ТП на НОИ С. – град решение е правилно с оглед представените към момента на издаването му доказателства. Предвид това, обоснован е изводът на административния орган, че е неоснователно искането на жалбоподателя да му бъде отпусната лична пенсия за осигурителен стаж и възраст в минимален размер въз основа на представените документи, които както бе посочено не представляват оригинални документи по смисъла на §2а, т.4 от ДР на НПОС. От служебно набавените документи и данните в Регистъра на осигурените лица на НОИ не се доказва Й. Б. да има осигурителен стаж в размер на 38 години и 6 месеца за придобиване право и отпускане на пенсия. Отпускане на лична пенсия за ОСВ в минимален размер може да бъде постановено само при положение, че е доказано с изискуемите документи наличието на всички предпоставки по чл.68, ал.1, 2 от КСО за придобиване правото на пенсия, което в конкретния случай не е налице.

Съответствието на административния акт с материалния закон се преценява към момента на издаването му (чл. 142, ал. 1 АПК), ето защо представянето едва в хода на съдебното оспорване на доказателства, които са били налични, не може да обоснове незаконосъобразността на оспорения административен акт. В този смисъл е посочената съдебна практика в решението на директора на ТП на НОИ С. град, в същия смисъл е и актуалната съдебна практика на ВАС – Решение № 8433/29.06.2020г. по адм.дело № 7753/2019г. на ВАС, VI-то отделение.

При цялостната проверка за законосъобразността на оспореното решение не се констатира наличие на отменителни основания. Жалбата е неоснователна и

следва да бъде отхвърлена.

При този изход на спора следва да бъде уважено искането на процесуалния представител на ответника, жалбоподателят Й. З. Б. следва да бъде осъден да заплати по сметка на ТП на НОИ С.-град сума в размер на 100 лв. представляваща юрисконсулско възнаграждение.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 1 и ал. 2, съдът

Р Е Ш И

ОТХВЪРЛЯ оспорването на Й. З. Б. с адрес – [населено място],[жк][жилищен адрес] с адрес за кореспонденция – [населено място]-1510, пощенска кутия 47, срещу Решение № 2153-21-41/24.02.2020 г. на Директора на ТП на НОИ С.-град, с което е оставена без уважение жалба вх. № 1012-21-56/10.01.2020 г. на Й. З. Б. срещу Разпореждане № [ЕГН]/93 от 06.12.2019 г. на длъжностно лице по пенсионното осигуряване, с което е отказано да бъде отпусната лична пенсия за осигурителен стаж и възраст на Й. З. Б..

ОСЪЖДА Й. З. Б. с ЕГН [ЕГН] да заплати по сметка на ТП на НОИ С.-град сума в размер на 100 лв., представляваща юрисконсулско възнаграждение.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред ВАС на РБ в 14 дневен срок от съобщаването му.

СЪДИЯ: